Jaargang 61 nr. 4 december 2017

Mandogita

1947—2017

70 jaar N.V.v.M.O.

Mandogita is een uitgave van het
Nederlands Verbond van Mandoline Orkesten

Mandogita

Colofon

Redactieleden
Kitty Wortel
Carla Meijran, Lay out

E-mail
redactiemandogita@nvvmo.nl

Penningmeester NVvMO
Mevr. L.A. Siebeling
J. van Ospad 3
3069 ZM Rotterdam
Tel. 010 420 9236
Giro **IBAN: NL85 INGB 0000 4198 58**

E-mail / website NVvMO
webmaster@nvvmo.nl
www.nvvmo.nl

Documentatiecentrum / Bibliotheek
Mevr. B. van Boven
Heemhof 54
8265 GA Kampen
Tel. 038-3320322
documentatiecentrum@nvvmo.nl

Van de redactie	3
Van de voorzitter	5
Concertreis The Strings	6
Euregionaal Festival 2017	8
Afscheid Cees Boemaars als voorzitter Estrellita	12
Nieuw in het Documentatiecentrum dl 4	14
Concert Entre Nous	18
Concert Iduna	20
Concert OBK	21
Concert Toccare	22
Concert ONI + Excelsior	24
Dien Jongsma Ere-lid van ONI	26
Een heerlijke Gitaarmiddag in Sneek	27
Uitnodiging Studieweekend maart 2018	29
Concertagenda	31

Inleveren kopij mandogita 2018-1

uiterlijk op 1 maart bij de redactie:

redactiemandogita@nvvmo.nl

Gegevens voor de agenda voor plaatsing in

Mandogita: redactiemandogita@nvvmo.nl

Voor plaatsing op website NVVMO kunt u hetzelfde emailadres gebruiken of

nvvmoweb@gmail.com

of via formulier op Website: nvvmo.nl

Van de redactie

In “van de redactie” in Mandogita 2017-3 had ik het over een overvolle concertagenda en een dunne Mandogita met ‘slechts’ één concertbespreking. In deze Mandogita zijn de rollen omgedraaid: 6 concertbesprekingen, een verslag van een concertreis, een verslag van het Euregionaal Festival voor mandoline orkesten en in de concertagenda “slechts” 2 aankondigingen van concerten in het komende voorjaar.

Zoals beloofd deel 4 van “Nieuw in het documentatiecentrum”, tevens voor nu het laatste deel.

Ik wens u weer veel leesplezier

Carla Meijran

Van de voorzitter

Zaterdag 7 oktober jl. liep mijn wekker al vroeg af. Er was toch iets van gespannenheid in me. Iets waar ik even niet de vinger op kon leggen.

Het concert, tja, het was zo ver. Vele maanden van voorbereiding gingen hier aan vooraf. Brainstormsessies, vergaderingen en bezoeken afleggen aan verschillende locaties. En vandaag de kers op de taart.

Na aankomst in IJsselstein ging ik direct aan de slag. De spanningen waren weg. Er moest nog even hard gewerkt worden aan de opbouw. Allerlei zaken moesten getest worden en er moest bekeken worden of het wel zou werken. Licht, geluid en de opstelling van de camera's. Het hele plaatje moest kloppen.

De generale repetitie werd ingezet. Hier en daar werden nog even door de verschillende dirigenten wat laatste muzikale puntjes op de i gezet. De discipline van het orkest was top. Ieder wist wat er van hem of haar verwacht werd en men was goed voorbereid naar het concert gekomen. Heel bijzonder is het om te ervaren dat zoveel muzikanten van verschillende orkesten nu zo'n bijzonder concert samen op de bühne zetten. Met als extraatje: werken met vijf verschillende dirigenten. Nogmaals heel bijzonder.

Even een break. Lekker eten met elkaar, gezellig nog even bijkletsen. En dan is het zover. De bezoekers komen binnen. Wel geteld 148 verkochte kaarten mochten we registreren. Samen met de genodigden waren er 160 toeschouwers. Helaas was dit het enige stukje teleurstelling: het aantal toeschouwers. Het aanwezige publiek was na afloop zeer te spreken over dit bijzondere concert. De complimenten waren hartverwarmend. Er was zelfs een vraag of we met dit concert nog meer zalen gingen bezoeken.

Het doek is na de laatste muzieknoot gevallen. Het is klaar. We gaan inpakken en naar huis. Met een goed gevoel stapte ik in mijn auto en reed naar huis. Tijdens de autorit realiseerde ik me, dat de klus klaar en voorbij was. Thuisgekomen vroeg ik aan mijn vrouw: " Wil je even naast me zitten? Want ik wil nog even terugblikken op deze bijzonder avond".

Ik wil langs deze weg alle mensen bedanken voor hun bijdrage. Het was van grote klasse en ik ben trots op het feit dat ik daar ook een klein onderdeel van mocht zijn.

Concertreis Mandoline-Ensemble The Strings naar Oostenrijk

Van donderdag 22 juni t/m maandag 26 juni 2017 maakte Mandoline-Ensemble The Strings uit Stein een prachtige concertreis naar Graz en Lieboch. Ze waren er op uitnodiging van het Ensemble Giocoso uit Lieboch. Na een dag reizen kwamen de spelers aan in Lieboch waar ze ontvangen werden door spelers van het Ensemble Giocoso. Er werd overnacht in een gemoedelijk pension en op vrijdag 23 juni genoten de spelers van The Strings van een heerlijke vrije dag in de prachtige stad Graz. Onder leiding van een gids werd de stad bezichtigd nadat men heerlijk geluncht had in het café van het beroemde Kunsthaus. Graz heeft een prachtig barok centrum en vanaf de Schlossberg genoot iedereen van een prachtig uitzicht over de stad.

's Avonds was er een hartelijke ontvangst georganiseerd met Natalia Marashova, de leden van Ensemble Giocoso en de leden van Mandolinenorchester Salzburg in de plaatselijke pizzeria.

Op zaterdag werd er met de spelers van de drie orkesten in de prachtige muziekschool van Lieboch flink gerepeteerd aan het nieuwe werk "La Gomera" van Marlo Strauss. Er waren partijrepetities o.l.v. Natalia, Aimée Vroomen, Leoniek en Annemie Hermans. Na het avondeten vertrokken we naar Voitsberg en werd er door de drie orkesten een mooi en afwisselend concert gegeven in het prachtige barokke kerkje.

Na afloop bezichtigden de Steinder musici nog de zeer bijzondere Hundertwasser Kirche in Bärnbach en werd er met een drankje nagenoten van het concert.

Op zondagmorgen vond er een gezamenlijk concert plaats in de Veranstaltungshalle in Lieboch. Natuurlijk was het hoogtepunt de gezamenlijke wereldprémière van het werk van Marlo Strauss. Het publiek was zeer enthousiast.

Na het concert werd er samen gegeten, waarna het afscheid volgde van alle spelers uit Oostenrijk. 's Namiddags ondernamen The Strings nog een uitstapje naar het nabijgelegen stadje Frohnleiten, prachtig gelegen bij een rivier en met een mooi historisch centrum.

Op maandag 26 juni reisde Mandoline-Ensemble The Strings moe, maar voldaan terug naar Nederland.

Het Euregionale Festival voor mandoline-orkesten 2017 in Stein

Op de foto het festivalorkest onder leiding van de bevlogen Franse dirigent/mandolinist Vincent Beer-Demander. Spelers uit België, Duitsland, Luxemburg en Nederland samen op het podium tijdens de orkestrepetitie. In twee sessies werd uit een internationale groep musici, die elkaar vaak niet of nauwelijks kenden, een enthousiast, goedlopend orkest gesmeed.

Op zaterdagavond 16 september opende het Multifunctionele Centrum De Grous in Stein de deuren voor het tweedaagse Euregionale Festival voor Mandoline-Orkesten. Een interessant festival omdat je er kennismaakt met de hele staalkaart aan muziek, van middeleeuws tot hedendaags modern, geschreven of speciaal bewerkt voor mandoline-orkest en -ensemble. Een belangrijk festival omdat het de landgrenzen overstijgt en directe buren in de Euregio met elkaar in contact brengt. Luisteren naar elkaars muziek, samen eten en drinken, samen spelen in het internationale festivalorkest. En ook een leuk festival waar je oude bekenden ontmoet en nieuwe vrienden maakt. De rustieke gemeente Stein, niet zo ver gelegen van het drielandenpunt bij Vaals, is de uitgelezen plek voor het festival. Ook omdat Stein een veeljarige mandolinetraditie kent met Mandoline-Orkest en -Ensemble The Strings. Daarnaast staat Limburg ook nog eens bekend als Nederlands meest muzikale provincie die maar liefst 27% van alle Nederlandse orkesten en koren herbergt.

Tijdens het festival was er in de hal een uitgebreide stand van Haus der Musik Trekel, waar bij Maren Trekel bladmuziek en toebehoren voor mandoline en gitaar uitgezocht konden worden. Musikhaus Klaus Doll was met Adrian Karperien vertegenwoordigd met een stand vol prachtige instrumenten.

Het is een mooi festival geworden. Na een middag repeteren voor het festivalorkest onder de bezielende leiding van de jonge Franse mandolinist/dirigent Vincent Beer-Demander zat de sfeer er bij de spelers al goed in. De officiële opening vond 's avonds plaats door de Steinder wethouder mevrouw Van Mulken. Het eerste optreden was voor het mandoline-orkest The Strings met onder meer een mooi afgewogen uitvoering van Die Zaubermandoline van Aris Blettenberg en Dominik Hackner. Een stuk dat we vorig jaar al gehoord hadden toen het gespeeld werd door het festivalorkest onder leiding van Hackner zelf.

Daarna was de beurt aan het Königliches Mandoline Orchester Eupen dat vooral indruk maakte met de bekende Sonate Nr 6 "a grand orchestre" van Valentin Roeser. Een prachtige, transparante 18e eeuwse sfeer, elegant en bewogen. Het Grenzland Zupforchester Aachen richtte zich op de modernen. Een helder geleid, strak orkest dat de moeilijke stukken met hun grillige polyfonie, accenten en ritmewisselingen goed aankon. Voor het meer traditioneel ingestelde deel van het publiek was daarna het optreden van het Brasschaats Mandoline-Orkest een ware verademing. Een breedspelend ensemble met aansprekende muziek die velen wist te betoveren. Met name de romantische Boléro uit "Impressions d'Espagne" van Eugène Boucheron en Kaymos van de eigentijdse Griekse componist Mikis Theodorakis. Gezien het applaus kreeg dat laatste terecht een encore. Daarmee was de zaterdagavond afgesloten.

Zondagmiddag werd het festival geopend door het Mandoline-Ensemble The Strings. Net als bij het gelijknamige Mandoline-Orkest ook hier veel aandacht voor een mooie klank en voor fijne détails. Dat geeft de muziek een soms wat meditatieve sfeer. Leoniek Hermans nam de klarinetsolo voor haar rekening in het Rondo Allegro (deel 3) uit het Concert voor klarinet en orkest KV 622 van Wolfgang Amadeus Mozart. Een mooie uitvoering, lichtvoetig gespeeld door soliste en orkest. In de compositie La Gomera van Marlo Strauss, geïnspireerd op de Canarische Eilanden, schemerde de voorliefde van de componist voor oude muziek door (Gaspar Sanz). Ook hier was het ensemble volkomen op haar plaats, ook nu weer licht en dansend.

Na The Strings was het de beurt aan de Cercle Royal des Mandolinistes de Malmédy, een plezierig "gezelligheidsorkest" met een fluitspelende dirigent en een zeer jonge drummer. Aanstekelijke muziek met als extra toegift Rock-around-the Clock. De zaal klapte graag mee.

Heel andere muziek kwam van het Akense ensemble Capella Aquisgrana. Stukken die reikten van de middeleeuwen tot in de barok. Transparant gespeeld als fijn kantwerk, soms met als extra instrument de traversa (voorloper van de dwarsfluit) en verschillende percussie-instrumenten. Na afloop van het optreden werd aan Professor Marga Wilden-Hüsgen en de heer Marlo Strauss de oorkonde voor het erelid-maatschap van onze Stichting International Mandolin & Guitar Meetings uitgereikt door de burgemeester van Stein, mevrouw Leurs-Mordang. Dit vanwege hun niet aflatende inzet voor de Stichting.

Het Luxemburg Mandoline & Guitar Quartet rondde de serie optredens van de reguliere orkesten af, vier jonge, professionele spelers die samen een hecht kwartet vormen, opgeleid onder meer door de bekende Juan Carlos Muñoz. Voor hun optreden werden zij in het Lëtzebuergesch (Luxemburgs) toegesproken door de Honorair Consul van Luxemburg, de heer Jadoul, die onder meer de overeenkomsten tussen Luxemburg en Limburg benadrukte. De muziekkeuze van het Quartet had als zwaartepunt het traditionele repertoire (Boccherini, Munier), zonder meer virtuoos vertolkt. De zaal reageerde enthousiast en een welverdiende toegift volgde.

En uiteindelijk was daar het festivalorkest onder leiding van Vincent Beer-Demander. Een jonge dirigent, zeer expressief, die met een aanstekelijk Frans accent Engels sprak, gedreven, en die in twee sessies van een internationaal orkest van mensen die elkaar nauwelijks kenden, een geoliede formatie wist te maken. Uitgevoerd werden drie delen uit de Neuer Tierkreis van de Estse componist Urmas Sisask (1960). Astronomie is een van zijn inspiratiebronnen. De delen waren Löwe (Leeuw), Widder (Ram) en Schütze (Boogschutter). Alles met veel vaart, expressie en dynamiek gespeeld waarbij elk van de drie sterrebeelden een duidelijk, eigen karakter kreeg. Een bijzondere ervaring voor publiek en orkest.

Toespraak door de Gouverneur, de heer Bovens

Het festival werd door verschillende hoogwaardig-heidsbeklederes bijgewoond. De twee wethouders van Stein, mevrouw Van Mulken en de heer Janssen, de burgemeester van Stein mevrouw Leurs-Mordang, de Honorair Consul van Luxem-burg de heer Jadoul en tenslotte ook de Gouverneur van de Provincie Limburg, de heer Bovens. Deze luidde het Festival uit met een warme speech waarin hij zijn liefde voor het muzikale Limburg en de Euregio ruim lucht gaf. Hij dankte de dirigent, het festivalorkest en alle verder aanwezige orkesten voor het mooie, kwalitatief hoogwaardige werk dat ze geleverd hadden. Ook dankte hij de Stichting en haar medewerkers voor hun initiatief en inzet. En tenslotte het publiek dat de musici zo had weten te enthousiasmeren. Aan het eind van zijn speech vroeg hij of het festivalorkest nog een toegift wilde spelen. Dat werd het slotfragment van één van de eerder gespeelde delen, de Schütze. Enthousiast applaus. Nog wat napraten en daarmee was een geslaagd festival ten einde.

Peter Wiesenekker

Het festivalorkest onder leiding van Vincent Beer-Demander als hekkesluiter van het festival

Cees Boemaars neemt afscheid als voorzitter van Estrellita

Na 18 jaar voorzitterschap neemt Cees Boemaars met gemengde gevoelens afscheid van een orkest waar hij, zoals hij zelf aangaf, vele mooie momenten mee beleefd heeft. Hij memoreerde in zijn afscheidswoordje alle concertreizen die we samen gemaakt hebben, maar zeker ook de kersttoernees met Robert Long en Dana Winner staan nog op zijn netvlies gegrift. Cees had nog graag langer verbonden willen blijven aan ons orkest, maar vanwege gezondheidsredenen heeft hij helaas moeten besluiten afscheid te nemen. Maar afscheid nemen doen we eigenlijk niet. In een feestelijke bijeenkomst op 8 oktober j.l. werd Cees namelijk benoemd tot erevoorzitter van ons orkest. Op deze manier blijft hij altijd met ons verbonden.

Cees heeft het voorzitterschap dan ook al die jaren met verve gestalte gegeven. Benny Ludemann, dirigent van het orkest, verwoordde dit dan ook treffend: “jouw inzet, eerlijkheid, integriteit, precisie, maar vooral ook jouw betrokkenheid hebben het orkest een voorzitter gegeven, die ervoor gezorgd heeft dat ons orkest nog springlevend is en zich mag rekenen tot de grootste en beste mandolineorkesten van ons land”

De betrokkenheid bij het orkest uitte Cees vooral door zijn trouwe repetitiebezoek. Iedere zondag, bijna klokslag 11.00 uur, ging de deur open van de repetitieruimte en sloop Cees naar zijn stoel links achter naast het orkest. Hij sprak met iedereen, vroeg hoe het thuis was, spoorde mensen aan om zo veel mogelijk naar de repetitie te komen en was gewoon één van ons. Bij concerten waren Cees en zijn vrouw Joke dan ook onze trouwe fans.

Ook tijdens de vele vergaderingen kon Cees de structuur goed behouden als de

overige bestuursleden soms wel eens associatief uitweken naar andere onderwerpen. Cees nam de regie en dirigeerde hen weer terug naar het te bespreken agendapunt.

Na lang twijfelen (vanwege zijn gezondheid), hebben we Cees nog overgehaald om afgelopen mei toch mee te gaan op concertreis naar Polen. Samen met Joke heeft hij zichtbaar genoten van al hetgeen we in Polen ondernomen hebben, de concerten en zeker ook de afterparty's.

Tijdens de feestelijke bijeenkomst van 8 oktober j.l. werd Cees vergezeld door zijn vrouw Joke, zijn beide kinderen en kleinkinderen. De leden van Estrellita hadden, ieder op hun eigen wijze, een tekst gemaakt om Cees te bedanken. Gebundeld in een boek werd dit hem aangeboden.

Tevens ontving Cees een mooie glazen standaard met daarop een toepasselijke gravure als dank. Zijn erevoorzitterschap kreeg gestalte door een ingelijste oorkonde en een zilveren speld in de vorm van een mandoline. Deze werd door penningmeester Nel Oomen op het revers van het colbert van Cees gespeld.

De afsluiting was weer op zijn "Estrellitas", een spontaan geformeerd huisorkestje begeleidde het bedanklied voor Cees, dat luidkeels door de leden van Estrellita onder het genot van een hapje en een drankje gezongen werd. Een mooie afsluiting van 18 jaar verbondenheid.

Cees, nogmaals bedankt voor alle inzet als voorzitter van ons orkest.

Met muzikale groet,

Maryse van Rie

PR mandolineorkest Estrellita

Nieuwe partituren in het Documentatiecentrum dl 4

Lars Wüller- One small step
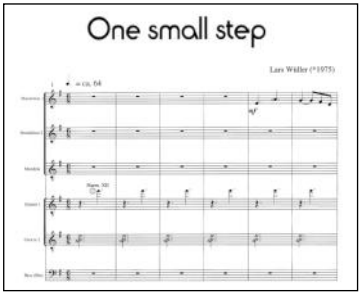
Uitgeverij: Vogt&Fritz
Bewerking:Elke Tober-Vogt
Documentatiecentrum NVvMO nr: O 084
Bezetting: Standaard: M1 en 2, mandola, gitaar 1 en 2, contrabas.
Moeilijkheidsgraad: 3/4
Afdeling NVvMO: Ere afdeling
Genre: Hedendaags
Lengte, aantal delen: ruim 8 minuten
CD opname/you tube: opname bij Mach Mehr Musik , Junior Zupforchester (van harte aanbevolen, heerlijk om deze jonge mensen aan het werk te zien!)

Algemeen:
Een modern stuk dat prettig in het gehoor ligt.
Spannend, veel effecten.
Nu eens lieflijk, dan weer nors of boos.
Voor alle partijen interessant.
Ritmiek van groot belang!

Speciale aandachtspunten:
Weinig positiespel in het tutti gedeelte.
Veel flageoletten, glissando, pizzicato en percussie op de instrumenten.
Grote solistische passage voor M1, 2, mandola en gitaar.
(Een mooi intermezzo, technisch niet zo moeilijk)

Chris Acquavella -Yutuma

Uitgeverij: Joachim Trekel
Documentatiecentrum NVvMO nr: Y 007
Bezetting: M1 en 2, mandola, gitaar, mandolon cello, contrabas.
Moeilijkheidsgraad: 4
Afdeling NVvMO: Ere afdeling
Genre: Hedendaags/Folklore
Lengte, aantal delen: ruim 5 minuten
CD opname/you tube: Diverse opnames, o.a .van Junior Zupforchester, NAME, en de versie voor mandoline en gitaar, gespeeld door de componist.

Algemeen:
Yutuma is een mengeling van Amerikaans minimalisme, traditionele Bulgaarse folklore en rock&roll.
Een modern stuk dat prettig in het gehoor ligt.

Speciale aandachtspunten:
Door het snelle tempo is het een pittig stuk, maar voor M1 en 2 is er een ver-eenvoudigde partij.
Ritmisch niet eenvoudig. Maatsoorten o.a. 7/8 en 7/16

Raul Maldonado- Milonga y Tango Antiguo
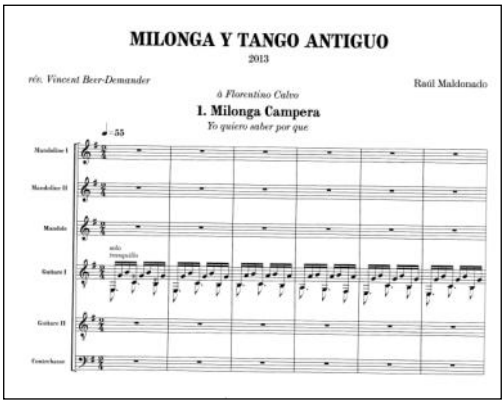
Uitgeverij: Joachim Trekel (Les productions d' Oz)
Documentatiecentrum NVvMO nr: M 188
Bezetting: Standaard: M1 en 2, mandola, gitaar 1 en 2, contrabas.
Moeilijkheidsgraad: 3
Afdeling NVvMO: Uitmuntendheid
Genre: Zuid Amerikaans
Lengte, aantal delen: circa 4 min. 2 delen.
CD opname/you tube: niet gevonden

Algemeen:
Leuk stuk.
Deel 1 Milonga is melancholisch van karakter.
Deel 2 Tango strak en pittig.
Stevig gitaarspel vereist.
Typerende ritmiek in beide dansen.

Speciale aandachtspunten:
Inleiding solo M1 en gitaar.
Gitaren dubbele bezetting.
Mandola: In de Tango positiespel. (3e en 4e positie)

Ernesto Nazareth -Odeon (Tango Brasileiro)
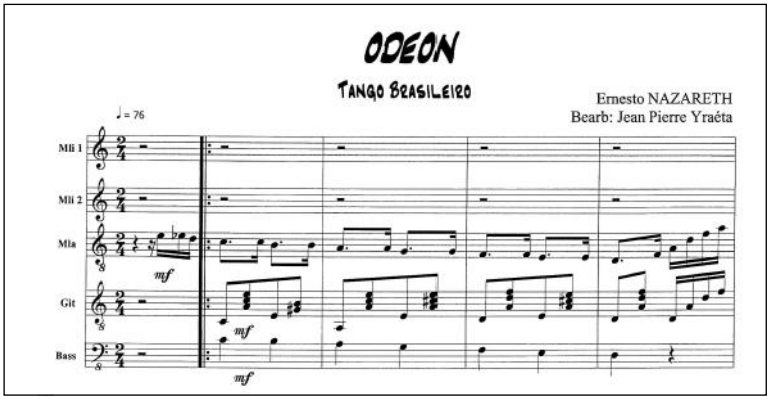
Uitgeverij: Joachim Trekel
Bewerking:Jean Pierre Yraeta
Documentatiecentrum NVvMO nr: O 083
Bezetting: M1 en 2, mandola, gitaar, contrabas.
Moeilijkheidsgraad: 2
Afdeling NVvMO: 1e afdeling
Genre: Zuid Amerikaans
Lengte, aantal delen: 3 minuten
CD opname/you tube: Niet in deze bezetting, wel versie voor gitaar of piano.

Algemeen:
Dansmuziek, onderhoudend en leuk om te spelen.
Syncopisch, strak Tango ritme

2e Jubileumconcert van Mandolineorkest Entre Nous

Tweede? Is 1 jubileumconcert niet genoeg? Nee, niet voor de leden van Entre Nous die dit jaar vieren dat het orkest 95 jaar bestaat. Het eerste jubileumconcert met 2 bevriende Duitse orkesten werd gegeven in mei. Op zondag 12 november werd het tweede concert gegeven samen met mandolineorkest AMTG uit Amsterdam en het mandolineorkest Oost-Wieringen uit Den Oever.

Het was dus een Noord-Hollands feestje. Het concept was min of meer hetzelfde als met de Duitse orkesten: elk orkest een eigen presentatie en tot slot een aantal gezamenlijk muziekstukken.
AMTG, o.l.v. Nelleke ter Berg opende het concert met 3 delen uit de *Picolo Mondo Antico* gevolgd door *Nefeli* van Ludivico Einaudi, arr. Alex Timmerman. Daarna speelde AMTG de *Danza da Saudade* en sloot dit deel af met de *Tarantella*, arr. Elke Tober-Vogt.

Na AMTG speelde het mandolineorkest Oost-Wieringen o.l.v. Karin Smits. Dit orkest werd getroffen door pech, waardoor diverse leden het concert “met zeer goede redenen” misten. Maar, Oost-Wieringen is niet klein te krijgen en speelde met zeer veel animo 2 Ierse muziekstukken, nl. *Phantasy on an Irish folksong* van Teg Huggens, arr. C. Noordzij en *Down by the Sally’s garden* uit Planxty O’Carolan. Verder speelde zij *In an old English garden* van Eileen Pakenham en 2 delen uit de Fado Suite, arr. Daniëlle de Rover.

Na de pauze kwam het jubilerende Mandolineorkest Entre Nous o.l.v. Jan van Deursen op het podium. Componist Daniëlle de Rover hoorde een uitvoering van 'haar' *FusionEm.* Daarna Leidde dirigent Jan van Deursen Entre Nous swingend door het door hem gecomponeerde *Entre Nous' Swingtime.* Hierna volgde *Petite Fleur,* waarbij hij zelf de klarinetsolo speelde. Tja, hij kan het gewoon niet laten die Jan.

Na dit stuk konden de leden van Entre Nous rustig op het podium blijven zitten terwijl de leden van AMTG en Oost Wieringen een stoel op het podium zochten om 3 gezamenlijke werken te spelen. Dirigent Karin Smits beet de spits af met *Sempre d'Accordo* van componist Carlo Malizia, die ook in de zaal aanwezig was en duidelijk blij was met deze uitvoering. Na deze Ouverture leidde Nelleke ter Berg het grote orkest swingend door de Danza Cubana waarbij Jan van Deursen en Karin Smits het nodige slagwerk speelden. Tenslotte dirigeerde Jan van Deursen het mooie *Recuerdos de la Alhambra* van Francisco Tarrega.

Het was een lang concert van ruim 2,5 uur en als dan in het slotapplaus 'We want more' wordt geroepen vanuit de zaal, kan je toch wel concluderen dat het concert een groot succes was. Het aandringen van het publiek werd beloond met een toegift: 1 deel uit de *Pirates of Zimmer* waarmee Jan van Deursen, met de 3 orkesten (Nelleke en Karin aan de percussie instrumenten) afscheid nam van het publiek.

Bedankt Jan en Entre Nous voor deze heerlijke muzikale middag.

Kitty Wortel.

Iduna Hattem geeft succesvol jubileumconcert

Geconcentreerd en vol overgave liet Iduna het publiek genieten

HATTEM - Accordeon- en mandolinevereniging Iduna kan terugkijken op een succesvol 40-jarig jubileumconcert. Het talrijke en enthousiaste publiek genoot zaterdag in 'De Marke' van een afwisselend programma.

Van het meeslepende 'Slavenkoor' tot het pittige 'Chianti Lied', van de wals 'Amour et printemps' tot 'My way' en van de tango 'Olé Guapa' tot aan 'De tulpen uit Amsterdam.' De Hattemse muziekvereniging bracht het alles met zoveel overgave ten gehore dat het publiek onmogelijk stil kon blijven zitten.

Aan het avondvullende programma deden verder mee het danskoppel Marcel Bruinewoud en Kim Ziegns en het koor 'Si on chantait' van de Alliance Française uit Zwolle. De enthousiaste koorleden zorgden, begeleid door Iduna, met bekende Franse chansons voor een Franse sfeer.

Een speciaal applaus was er voor de beide dirigenten van Iduna, Annet Kolle en Ronald Dekker. Zij schrijven alle arrangementen voor het orkest. Bijzondere arrangementen, want het orkest bestaat niet alleen uit accordeonisten en mandolinespelers, maar er doen ook een slagwerker en enkele gitaristen aan mee. Een unieke combinatie die het 40-jarige Iduna een heel eigen geluid geeft.

Najaarsconcert OBK

Na een bijzondere prettige ervaring van het najaarsconcert 2016 heeft OBK besloten dit concert wederom te geven in de Bergkerk, Daal en Bergselaan 50A Den Haag. De akoestiek is hier geweldig, zeker als het mandoline-instrumenten betreft.
Als gastoptreden is het koor Inspirited gevraagd. Een fantastisch swingend koor, bij OBK nog in herinnering van de eerste medewerking.

Al bij de repetitie vooraf is OBK in alle hoeken van de Bergkerk te horen, zuivere klanken van mandoline en gitaar vullen de kerk. Tijdens de uitvoering komen piano en forte goed uit de verf. D. Di Lella weet zijn orkest goed in de hand te houden.

Als we de deuren naar buiten kunnen openzetten (hoewel….. najaar!!) zou OBK het publiek zo naar binnen spelen. Er wordt met klasse gespeeld, van ouverture provenciale tot Bagatelle. Drummer Cor….. past zich heel goed aan bij de tonen van het orkest. Je hoort soms zijn prominente aanwezigheid. Zo geeft hij meer karakter aan b.v. Once upon the time… Subtiel, maar aanwezig.

Aan het spel is de leeftijd van OBK niet af te lezen. Volgend jaar 95 , een bijzondere leeftijd.

De afwisseling van het koor Inspirited is prettig en speels. Het wisselende opstellende karakter van het koor geeft een mooie uiting aan de stemmen en zo vullen zij het podium met pianomuziek en vierstemmig gezang.

Ook worden er delen door de krachtige mannenstemmen gezongen, afgewisseld door de heldere vrouwenstemmen, die, zoals in vele koren, meer in aantal zijn.

Het sluitstuk “You’ll never walk alone” werd gezamenlijk uitgevoerd. Het orkest liet zich niet wegspelen. Wat een kracht komt er uit die instrumenten. En het koor kreeg volle steun vanuit de zaal. Het publiek heeft genoten van een spetterend optreden.

Graag weer tot volgend jaar.

Nelly Straatjes

Jubileumconcert van het mandoline orkest TOCCARE, ter gelegenheid van het 30-jarig bestaan.

Ik heb het nog even opgezocht: het 25-jarig jubileum werd (uiteraard) 5 jaar geleden gegeven op 17 november. Toen eindigde mijn verslag met: Op naar de 30 jaar. Waar blijft de tijd: afgelopen weekend zat ik alweer in dezelfde zaal van Muziekcentrum Noord in Amsterdam. Oprichtster en dirigent Lenie Kerkhoven kon het zelf ook nauwelijks geloven: wat vliegt de tijd. Het 17 leden tellend orkest had voor dit speciale jubileum feest 5 gastspelers uitgenodigd. Dus met 22 spelers en speelsters werd een feestelijk programma gepresenteerd.

Met Danse des Sauvages van J. Ph. Rameau werd het concert geopend, gevolgd door de prachtige Aria uit Divertimento van H. Ambrosius. Daarna volgden Chinese Garden van A. König-Assadtschi, Thema und Variationen über das Lied “Kommt ein Vogel geflogen” in een arrangement met W. Lösche en Vier Europese dansen van diverse komponisten. Na dit eerste deel van het concert kwam als intermezzo Trio C tot de derde. De drie musici van dit trio: Carel (viool), Coos (accordeon) en Caspar (klarinet) (haha, hoe komen ze toch aan die naam), beschrijven hun stijl zelf als: geïnspireerd op klezmer, balkan- en zigeunermuziek.

Dat beloofde dus veel vrolijkheid, en dat werd het ook. Meteen vanaf het begin zat de sfeer erin. Niet alleen maar lollig doen, maar ook heerlijke muziek maken waar ze zelf duidelijk veel plezier in hadden, en zoiets voelt het publiek. De leden van Toccare zijn tijdens dit intermezzo op het podium blijven zitten, en ik geef ze daar groot gelijk in. Hier wil je niks van missen.

Na de pauze ging Toccare weer met veel enthousiasme verder met hun mooie programma. Eerst met een Ouvertura van B. Galuppi en vervolgens met Petite Suite van G. Saint-George in een arrangement van C. Malizia, die ook in de zaal aanwezig was om te kunnen genieten van de mooie uitvoering van zijn arrangement. Tenslotte werd het programma afgesloten met een selectie uit de Kentucky Memories van K.D. Harris.

Maar natuurlijk moest dit concert worden afgesloten met een gezamenlijk optreden van Toccare en Trio C tot de Derde. En welk nummer is daar nou geschikter voor dan de Klezmer suite van Y. Strom? Wat een heerlijke afsluiting van dit speciale concert.

OK, ik doe het tot slot nog een keer: Toccare gefeliciteerd met dit prachtige jubileumconcert. Op naar de 35 jaar.

Kitty Wortel.

ONI en Excelsior in Kethel

Zaterdagavond 25 november was een bijzondere dag voor Cor Roozendaal. Vijfentwintig jaar dirigent van ONI en 10 jaar dirigent van Excelsior. Het gezamenlijke concert dat door beide orkesten gegeven werd stond min of meer in het teken van de veelzijdigheid van Cor als dirigent, arrangeur en componist. Het concert vond plaats in Kethel in de sobere maar prachtige en voor een deel 13e eeuwse dorpskerk, waar ONI sinds langere tijd zijn vaste podium heeft. Het werd een mooi concert waarbij de twee samengevoegde orkesten klonken alsof het al jarenlang één orkest was.

Het concert opende met het Quartetto in la maggiore van Francesco Giuliani in het arrangement van Marga Wilden-Hüsgen. Een tegelijk zowel stemmige als feestelijke opening met dit stuk uit de Italiaanse barok. Het orkest had daarbij een opvallend warme klank die het feitelijk de hele avond door wist vast te houden. Hier en daar werd het orkest met wat subtiele begeleiding op het kleine orgel “in de rug gesteund” door Martijn Borsje die later op de avond als organist op zou treden in het concert van Giordani.

Als tweede werk kwam de Drie Bagatellen van Cor Roozendaal aan bod. Een prettig in het gehoor liggende compositie in een gematigd modern idioom die je vaker zou willen horen. De Bagatellen werden afgesloten met een zonder meer feestelijk Presto.

Na Cor Roozendaal nam Alberdina Markus als tweede dirigent het stokje over. Ze bracht met het orkest Serpentine, een modern stuk uit 2006 van Sylvain Audinovski. Een prachtige compositie, subtiel en levendig gespeeld met een mooie spanningsopbouw, vol leuke stukjes vraag en antwoord en, inderdaad, met als serpentines kronkelende melodielijnen. Het stuk viel bijzonder in de smaak bij het publiek, wat toch wel opvallend is voor een modern werk.

Vervolgens kwam Cor weer aan bod als dirigent met het 18e eeuwse Konzert für Orgel und Zupforchester. Barok in de galante stijl waarbij Martijn Borsje als solist schitterde op het grote 19e eeuwse kerkorgel - een heerlijk samenspel tussen orgel en orkest. Ook hier weer een warme sfeer in het Larghetto, waarmee het

afsluitende, veerkrachtige Allegro spirituoso prachtig mee contrasteerde. Het oorspronkelijke stuk werd geschreven door Tomasso Giordani voor klavecimbel of pianoforte met begeleiding van twee violen en een bas. De moderne bewerking voor orgel en mandolineorkest is van M. Kubik.

Het concert voor de pauze werd afgesloten met de pittig gespeelde Western Home Polka, een luchtig en vrolijk werkje van John Goodin, de Amerikaanse componist waarmee Cor en de beide orkesten al langere tijd een hartelijk contact hebben.

Na de pauze een impressionistisch stuk van Jürgen Thiergärtner, Space journey. Een ruimtereis waarbij het orkest het publiek langs een zwarte ster voert, daarna verder weg de diepe ruimte in waar het orkest sterren laat twinkelen met daarna als climax een meteorenregen. Een reis vol suspense, goed vastgehouden door het orkest.

Het concert werd voortgezet met Wölki's Drei Spielstücke über deutsche Volksweisen, mooi gebracht, puntig gespeeld en helder van toon. Een prettige herkenning was het eerste deel Jan Hinnerk, in Nederland bekend als Catootje en de Botermarkt. De stukken zijn geschreven tussen 1963 en 1969 en vormen een contrapunt met de modernistische periode van grafische partituur waartegen Wölki zich verzette. Een leuk en grappig stuk, maar voor onze oren toch wel een beetje gedateerd.

De laatste twee stukken, met een jazzy toets gebracht, hadden trombonist Yavin Groenewegen als solist: het altijd weer enerverende Chicago van Fred Fisher in de bewerking van Brian Oberlin en Summertime / I got Rhythm van Gershwin in het arrangement van Breitenbach en Tappert. De donkere tromboneklanken combineerden goed met de lichtere geluid van het mandoline-orkest, dat een enkele maal zelfs een schelle "trompetklank" wist voort te brengen. De stukken kwamen met een prima swing over het voetlicht. Als surprise wist Yavin in zijn improvisatie nog een klein stukje sinterklaasmuziek in te bouwen.

Na een flink applaus en bloemenregen volgde als toegift de ontroerende Romance van Chris Mouter waarbij zowel de orkesten als de beide solisten schitterden. Een prachtige afsluiting van een mooie avond. Cor, ONI en Excelsior, van harte gefeliciteerd!

Peter Wiesenekker

Dien Jongsma ere-lid van ONI

Wie het verslag van het concert van ONI en Excelsior heeft gelezen en de bijbehorende foto's heeft bekeken, zal zijn opgevallen dat Dien Jongsma zich voor het eerst sinds ruim 30 jaar tussen het publiek bevond in plaats van haar vaste plaats als mandolaspeelster in te nemen op het "podium". Dien Jongsma, wie in "Mandolineland" kent haar niet?

Helaas is het voor haar inmiddels fysiek onmogelijk nog deel te nemen aan de wekelijkse repetities , we zullen haar "vrolijke noot" iedere week missen!

Aangezien "onze Dien" onlosmakelijk verbonden is aan ONI heeft het bestuur besloten haar te benoemen tot Erelid van onze vereniging, Tijdens een 'gezellig samenzijn' hebben wij haar een fotoboek met herinneringen aangeboden We hopen Dien nog vaak tussen ons publiek te vinden.

Muziekhandel "de Rover"

Hardinxveld-Giessendam

gespecialiseerd in verkoop van

Instrumenten: **mandoline, mandola, mandoloncello en gitaar**

Wij leveren o.a. de merken: Albert & Müller, Knorr, Suzuki,Alhambra, Prudencio Saez en Rodriguez

Snaren: **o.a. Thomastik, Hannabach, D'addario, Savarez en La Bella**

Accessoires: **diverse soorten stemapparaten, lessenaars, voetsteunen, hoezen, koffers , enz**

.

Verkoop instrumenten na telefonische afspraak
Damstraat 41
3371 AC Hardinxveld-Giessendam
Tel.: 0184-612366
Fax: 0184-612306

Een heerlijke gitaarmiddag in Sneek

Zondag 26 november 2017 gingen we na een tip naar het Cultuur Kwartier in Sneek. Daar zou die middag door 4 orkesten een mooi gitaarconcert gehouden worden. Het Noord Nederlands Gitaarensemble was het organiserend orkest. De andere orkesten waren het Noord Nederlands Jeugd Gitaarensemble, het Atrium Gitaarensemble (leerlingen van het Sneeker kunstencentrum Atrium) en als speciale gast uit België het Waregems Gitaarensemble Alegria. We traden binnen in een volle zaal.

De spits werd afgebeten door de twee jeugdorkesten gezamenlijk: die van het NNGE en het Atrium Gitaarensemble, in totaal 16 muzikanten. We hoorden Venus van Shocking Blue en Happy van Pharrell Williams. Pittig gespeelde popmuziek, mooi op ritme met een fijn uitgebalanceerd geluid. Dirigent Erik Westerhof leidde het samengestelde orkest en begeleidde het tegelijkertijd op de akoestische basgitaar. Een zeer prettige opening van een middag met goed in het gehoor liggende muziek.

Na de jeugdorkesten was de beurt aan het NNGE, ook weer onder leiding van Erik Westerhof. Zij openden met 3 Dancas Populares Brasilieras van de bekende Braziliaanse gitarist Celso Machado. Vooral de lome tweede dans (Catira) en de vrolijke derde (Frevo) spraken ons aan. Na deze introductie volgde de Sonate in C opus 15 van Fernando Sor, de Spaanse gitarist en componist uit de klassieke periode die graag componeerde in de stijl van Mozart. Erik Westerhof had de

sonate bewerkt voor gitaarensemble. Lichte elegante muziek waarbij je inderdaad bij bijna elke frase aan Mozart moet denken. Mooi lichtvoetig gespeeld.

Eén van de dirigenten van het Waregems orkest, Marleen Casteele, had in het verleden een kleine collage gemaakt van de bekendste werken van Morricone. Het NNGE had het stuk twee jaar geleden in Waregem gehoord en voerde het nu in Sneek uit: the Good, the Bad, the Ugly en natuurlijk Once upon a Time in the West, altijd weer een feest van herkenning. Het NNGE sloot af met Celtic Clash van de Australische componist Paul Svoboda, componist en gitarist, die zelf eveneens een gitaarensemble leidt. Meer dan de vorige stukken geschreven in een modern idioom. Keltische klanken, soms stevig, soms verijld. Tijdens het hele optreden bleek het NNGE een 18 leden-sterk ensemble dat klassiek en modern aanstekelijk weet te spelen geleid door een zonder meer inspirerende dirigent. Het publiek genoot.

Na het NNGE het Waregems orkest, met 17 leden aanwezig. Een pittig en jong orkest (we schatten heel wat deelnemers rond de twintig) met twee dirigenten: Charlotte Lammertijn die het eerste stuk dirigeert, en Marleen Casteele die de overige stukken voor haar rekening neemt. Twee jaar geleden was het NNGE op bezoek in Waregem geweest en nu was dus het tegenbezoek gevolgd. Het orkest opende met Paul Svoboda's Life's a Beach Suite, dat begint met het ritmisch pakkende Wongaling (één van de prachtige stranden van Australië), waarna het plastisch gespeelde Raindrops on Bingil (een baai), terwijl het derde deel, Gliding over Garner's (Beach), een heel afwisselend kustlandschap laat zien. Het volgende stuk was de krachtige Tango en Skaï van Roland Dyens, door het Waregems ensemble met vuur gespeeld. Perfecte solist daarbij was Kobe Lefebvre. Waregem rondde haar optreden af met twee stukken van Jürg Kindle, Funky en Techno, waarbij de uitvoering 100% recht deed aan wat de titels het publiek beloofden.

Finale van de middag was het gezamenlijk optreden van alle orkesten. Erik Westerhof dirigeerde het bekende Beatles-nummer Here comes the Sun, in een speels arrangement van hemzelf. Bloemen voor de dirigenten en daarmee was een heerlijke middag vol muziek-plezier ten einde. We kunnen iedereen met een gerust hart een bezoek aan het NNGE aanbevelen!

Peter Wiesenekker

Studieweekend 23 t/m 25 maart 2018

Van vrijdag 23 maart t/m zondag 25 maart 2018 organiseren Marina Eckhardt en Jacco Nijman, uit naam van de Stichting ZMGO (Zeeuws Mandoline & Gitaar Orkest) een studieweekend voor mandoline, mandola, mandoloncello, gitaar en contrabas spelers in “De Beukenhof” te Biezenmortel.

Aankomst op vrijdagmiddag vanaf 12.00 uur, aanvang 13.30 uur t/m zondag 17.00 uur.

Inbegrepen zijn: 2 x diner (vrijdag en zaterdag), 2 x ontbijt en 2 x lunch (zaterdag en zondag)

Uitgangspunt van dit weekend zijn :

Samenspel in orkestverband

Kamermuziek in duo, trio, kwartet, kwintet etc.

Techniek repetities.

Docenten van dit weekend zijn:Marina Eckhardt (mandoline), Svetlana Tratch (mandola) en Ron Leendertse(gitaar).

Dagindeling: vrijdagmiddag: start met orkest voor de samenhang van de groep, indeling kamermuziek, indeling groepen en muziekkeuze, voorbereiding op je eigen partij (zelfstudie, waarbij je altijd de docenten kunt vragen je te helpen). Doel: Het zelf leren ontdekken hoe de muziek (jouw partij) in elkaar zit, zonder het eerst al eens te hebben samengespeeld. Er zal genoeg muziek ter inzage liggen om uit te kiezen. Uiteindelijk doel: ontwikkel je eigen kwaliteiten in je eigen groep, ben ik leider, volger etc.

Vrijdagavond: orkestrepetitie.

Zaterdag: Wisselende dag in orkest, kamermuziek maar ook techniek repetities Om te repeteren, zelfstudie, vragen te stellen aan de docenten op persoonlijke ontwikkeling, aan te schuiven bij etc. Boswandeling kan/mag ook. De docenten zullen rondlopen om iedereen voort te helpen waar nodig. ’s-Avonds om 20.30 uur soort van voorspeelavond voor wie wil en durft, geen must. Maar zou natuurlijk leuk zijn om voor onze eigen mensen te laten horen wat jullie als groep hebben bereikt.

Zondagochtend, samenspelen in een groep, nadere uitwerking van het orkestwerk. Waarom is het zo belangrijk om te luisteren naar elkaar en te weten wat een andere partij doet op het moment dat jouw eigen partij minder aanvoelt. Zondagmiddag, vanaf 13.30 tot 15.00 uur, open repetitie, ophalers mogen aansluiten. Om 15.30 uur mini concert van Ron, Svetlana & Marina als afsluiting, vanaf 16.00 uur nazit met hapje en drankje, rond 17.00 uur vertrek.

De kosten bedragen € 250,-- (op een meerpersoonskamer) inclusief alle maaltijden en lakenpakket, in beperkte mate is er een éénpersoonskamer beschikbaar voor € 25,-- extra (voor het hele weekend)

Nadere informatie is te verkrijgen bij Marina Eckhardt, E: mdeckhardt@live.nl

Aanmelden kan bij Jacco Nijman, E: jacco.nijman@hetnet.nl o.v.v. naam, adres, woonplaats, email adres en instrumentkeuze.

concertagenda

24 maart 2018 Concert **Mandolinevereniging Capriccio** Oostvoorne
Adres: De Man, Burgemeester Letteweg 30, Oostvoorne
Aanvang: 20.00 uur (o.v.b.)
Entree: n.n.b.
Info: Bernadette van Geest
Tel: 06 – 4799 2250
Email: secretaresse.mvcapriccio@gmail.com

14 april 2018 Concert **Mandoline orkest Violente**
Adres: Dorpshuis Streona; Stockholmplein, Strijen
Aanvang: 19.45 uur, zaal open 19.15 uur
Entree: €7,50
Info: N.J. Verhoef
Tel.: 06-12446253
Email: njverhoefmattheus@live.nl

70
N.V.M.O.